

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОПШТИНА ПРИБОЈ
ЛОКАЛНИ ОМБУДСМАН
П Р И Б О Ј

И З В Е Ш Т А Ј

О

РАДУ ЛОКАЛНОГ ОМБУДСМАНА
ЗА 2018.ГОДИНУ

Прибој, фебруар 2019. год.

ИЗВЕШТАЈ

О

РАДУ ЛОКАЛНОГ ОМБУДСМАНА ЗА ТЕРИТОРИЈУ ОПШТИНЕ ПРИБОЈ ЗА 2018.ГОДИНУ

Заштитник грађана је институција правног система која под називом омбудсман постоји у више од 100 земаља у свету. Шведски парламент је давне 1809.године, са задатком да надгледа како извршна власт спроводи законе, успоставио институцију омбудсмана. Сама реч „омбудсман“ значи повереник или пуномоћник, а према функцији коју обавља, реч омбудсман значи заштитник људских права или грађански правобранилац.

Народна Скупштина Републике Србије, у складу са чланом 138. Устава Републике Србије, на заседању Народне Скупштине дана 14. септембра 2005. године донела је Закон о заштити грађана који је објављен у „Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 54/2007. Наиме, чланом 138. Устава Републике Србије, прописано је:

„-Заштитник грађана је независни државни орган који штити права грађана и контролише рад органа државне управе, органа надлежног за правну заштиту, имовинских права Републике Србије, као и других органа и организација, предузећа и установа којима су поверена јавна овлашћења.

-Заштитник грађана није овлашћен да контролише рад Народне Скупштине, председника Републике, Владе, Уставног суда, судова и јавних тужилаштава.

-Заштитника грађана бира и разрешава Народна Скупштина у складу са Уставом и законом.

-Заштитник грађана у свом раду одговара Народној Скупштини.

-Заштитник грађана ужива имунитет као народни посланик. О имунитету заштитника грађана одлучује Народна Скупштина.

-О заштитнику грађана доноси се закон.“

Институција заштитника грађана у правни поредак Републике Србије први пут је уведена Уставом Републике Србије из 2006.године.

Прва општина која је успоставила институцију заштитника грађана је Бачка Топола у којој је заштитник грађана отпочео са радом 01.04.2003.године

Законом о локалној самоуправи („Сл.гласник РС“, бр 9/02) чланом 126. прописано је, између осталог, да се у јединици локалне самоуправе може установити грађански бранилац, омбудсман, који штити индивидуална и колективна права и интересе грађана, тако што врши општу контролу рада управе и јавних служби.

Законом о локалној самоуправи („Сл.гласник РС“, бр.129/07, 83/2014, 101/2016) у члану 97. став 1 прописано је:

„-У јединици локалне самоуправе може се установити заштитник грађана који је овлашћен да контролише поштовање права грађана, утврђује повреде учињене актима, радњама или нечињењем органа управе и јавних служби, ако се ради о повреди прописа и општих аката јединица локалне самоуправе.“

Законом о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи („Сл.гласник РС“, бр.47/2018) мењан је члан 97. променом назива „заштитника грађана“ у „локални омбудсман“.

Статутом општине Прибој („Сл.лист општине Прибој“, бр.12/08) у члану 128. прописано је:

„-У општини се може установити заштитник грађана.“

Статутом је даље прописано да се установљење, надлежност и овлашћења, као и начин поступања, избора и престанка дужности заштитника грађана уређује посебном одлуком Скупштине општине, као и да се одлука доноси већином гласова од укупног броја одборника.

Сагласно Закону о локалној самоуправи и Статуту општине Прибој, Скупштина општине Прибој, на седници одржаној дана 27.06.2018.године, донела је Одлуку о Локалном Омбудсману. Одлука је објављена у Сл. листу општине Прибој бр.4/2018 од 27.06.2018.године. Одлуком, поред установљавања Локалног Омбудсмана за територију општине Прибој, регулисани су и избор и престанак функције Локалног Омбудсмана, надлежност, начин покретања поступка, извештавање и друга питања од значаја за рад Локалног Омбудсмана. Сагласно одредбама Одлуке о Локалном Омбудсману, којим је регулисана надлежност Локалног Омбудсмана, Омбудсман је овлашћен да контролише поштовање права грађана, утврђује повреде учињене актима, радњама или нечињењем органа управе и других органа и служби које оснива општина, ако се ради о повреди одлука и других општих аката органа општине.

Омбудсман није овлашћен да контролише рад Скупштине општине, Председника општине и Општинског већа.

Локални Омбудсман такође није овлашћен да контролише рад судова и јавних тужилаштава основаних за територију општине.

Поред овлашћења да контролише законитост, правилност и ефикасност рада органа управе и других органа и служби, односно правних лица са јавним овлашћењима основаним од стране општине, Омбудсман је овлашћен да Општинском већу, односно Скупштини општине, подноси иницијативу за измену или допуну општег акта, ако сматра да повреди права грађана или других субјеката долазе управо због недостатка у прописима, као и да иницира доношење типских и других аката када је то од значаја за остваривање и заштиту права.

Сагласно одредбама Одлуке о Локалном Омбудсману, Омбудсман је овлашћен и да покреће поступак пред Уставним судом за оцену уставности и законитости донетих општих аката од стране органа општине. Сагласно одредбама Одлуке о Локалном Омбудсману, Омбудсман покреће поступак по притужби грађана или по сопственој иницијативи на начин и по поступку и условима прописаним предметном одлуком. Омбудсман је дужан да поступи по свакој притужби, осим: ако предмет на који се притужба односи не спада у надлежност Омбудсмана; ако је притужба поднета након истека рока за подношење; ако је притужба поднета пре употребе свих расположивих правних средстава или ако је притужба анонимна. Оно на шта посебно треба указати јесте чињеница да, сагласно позитивним прописима, Локални Омбудсман не може да наређује или забрањује, његове препоруке немају извршну снагу и нису обавезујуће.

Наравно да та чињеница умањује ауторитет Локалног Омбудсмана и на одређен начин обесмишљава његов рад. Са друге стране, то умањује поверење грађана у институцију Локалног Омбудсмана свесни чињенице да се њихов проблем на тај начин не може решити и да је то још један поступак са непредвидивим исходом.

Недостаци, на које је претходно указано, се на одређен начин амортизују, односно ублажавају, чињеницом да ауторитет Локалног Омбудсмана почива на аргументацији и праву истог да може упознати јавност са случајевима кршења права и слобода, односно повредама које субјекти, чију контролу рада врши Омбудсман, врше у свом раду. Ауторитет Локалног Омбудсмана почива и на гарантованој аутономности у раду и строгој процедури при избору.

Не треба заборавити да је институција заштитника грађана (омбудсмана) у Републици Србији установљена недавно, како је то претходно назначено, да и даље није заживела у свим срединама, а да у срединама у којима је заживела може да има значајан утицај на рад органа управе. У пракси се често јављају основани приговори да је правна регулатива којом су регулисани надлежност, права и обавезе омбудсмана као институције оскудна, односно недовољно подробна, нарочито кад је у питању регулисање надлежности и самог функционисања ове институције. На то нарочито указује чињеница да је законом установљавање Локалног Омбудсмана прописано само као могућност, а не и као обавеза. Зато је доста шаролик приступ јединица локалне самоуправе кад је у питању установљавање институције локалног омбудсмана. Ако се погледају одлуке локалних парламената које су установиле институцију локалног

омбудсмана, може се закључити да је неуједначена пракса кад је у питању регулисање надлежности локалних омбудсмана, његових права и обавеза, начина поступања, као и начина избора и других питања. На то посебно указује и СКГО. Томе је знатно допринео и сам Закон о заштитнику грађана који се задовољио тиме да само пропише могућност установљавања локалног омбудсмана и ништа више.

Заједничко за све одлуке у којима се установљава институција локални омбудсман јесте да исте инсистирају на независности и самосталности у раду и подробније регулишу њихову сарадњу са другим органима, а нарочито органима јединице локалне самоуправе. Очекује се да у будућности институција заштитника грађана-локалног омбудсмана добија све већи значај и наравно да се истом посвети више пажње у самом регулисању ове институције или органа.

Што се тиче рада Локалног Омбудсмана на територији општине Прибој, као што је већ претходно изнето, исти је успостављен Одлуком Скупштине општине Прибој о Локалном Омбудсману која је донета 27.06.2018.године и објављена у „Сл. листу општине Прибој“, бр. 4/2018.

На истој седници Скупштина општине је изабрала Локалног Омбудсмана. Одлуком о Локалном Омбудсману прописано је да пре ступања на дужност, Омбудсман полаже заклетву и да исти ступа на дужност даном полагања заклетве. Изабрани Омбудсман ступио је на дужност дана 01.08.2018.године. Предметни извештај управо се односи на рад Локалног Омбудсмана за период 01.08.-31.12.2018.године. Како се Одлука о Локалном Омбудсману први пут успоставља у извештајној години неопходно је било, пре свега, створити техничке и друге услове за рад Омбудсмана. Сагласно одредбама Одлуке о Локалном Омбудсману, исти је био дужан да у року од 60 дана од дана ступања на дужност донесе (предложи) акт о систематизацији послова у стручној служби Локалног Омбудсмана, што је исти и учинио, а Општинско веће општине Прибој, у складу са законом о локалној самоуправи, предметни акт и донело.

Правилник о организацији и систематизацији радних места у Стручној служби Локалног Омбудсмана за територију општине Прибој Општинско веће донело је дана 17.09.2018.године. Актом о организацији и систематизацији радних места систематизована су два радна места и то: радно место Локални Омбудсман 1 извршилац и радно место пословног секретара у звању вишег референта, такође један извршилац. Посебно напомињемо да радно место пословног секретара до краја извештајне године није попуњено.

У извештајном периоду Локалном Омбудсману, у складу са поступком прописаним Одлуком о Локалном Омбудсману, непосредно, усмено или подношењем притужби у писаном облику, обратило се више од сто грађана. У дванаест случајева Локални Омбудсман је од субјеката на која се притужба односи затражио достављање писане информације на основу које би се могла утврдити основаност притужби. У осталим случајевима радило се или о притужбама које указују на повреде које нису у

надлежности Локалног Омбудсмана или су притужбе поднете по истеку рока прописаног Одлуком о Локалном Омбудсману, односно о притужбама које указују на повреду које нису из надлежности Локалног Омбудсмана, односно о притужбама на рад органа чији рад, у складу са Одлуком, Локални Омбудсман не може да контролише. Знатан део обраћања Локалном Омбудсману окончан је усменом интервенцијом Локалног Омбудсмана код органа на који се притужба односи и постизањем договора да се неправилности отклоне. Имајући у виду број и врсту поднетих захтева и саму садржину притужби, недвосмислено се намеће закључак да постоји изражено неразумевање шта спада у надлежност Локалног Омбудсмана. Скоро по правилу његова надлежност се изједначава или поистовећује са пословима који су дати у надлежност службама правне помоћи. Зато странке често траже од Локалног Омбудсмана правни савет, а неретко и писање правних лекова. Нарочито се често захтева од Локалног Омбудсмана да поступа у предметима у којима нису искоришћена сва средства правне заштите.

На сличан начин поступају и субјекти чију контролу рада управо врши Локални Омбудсман. Наиме, један број тих субјеката недовољно озбиљно схвата институцију Локалног Омбудсмана и на тај начин се и односи према њој. Један број субјеката сматра довољним достављање било какве информације или свој начин поступања правдају различитим разлозима, не трудећи се да мењају сопствене поступке. Таква врста отпора је производ неразумевања значаја функције Локалног Омбудсмана и неприхватање истог као партнера, већ поистовећивање истог са још једним контролним органом. Сазнање да акта која издаје Локални Омбудсман нису извршна и немају обавезујућу снагу, оправдава њихово поступање. Понашање се може променити продубљивањем поверења између Локалног Омбудсмана и органа које он контролише.

Свесно одбијање сарадње из разлога необавезности аката које издаје Локални Омбудсман може се спречити јавним указивањем на понашање истих.

У досадашњем раду, по службеној дужности или на основу захтева странака, Локални Омбудсман није утврдио постојање тежих повреда права и обавеза. Међутим, итекако је било пропуста у раду појединих органа и служби, као и недовољног ангажовања појединих на квалитетном пружању услуга грађанима. Указивање на такве пропусте нема за циљ осуду истих, већ представља позив да управа и други органи општине постану истински сервис грађана и схвате да су они ту због грађана, а не грађани због њих.

У намери да до краја останемо партнер, желимо да укажемо на одговарајуће пропусте које чине органи и службе над чијим радом контролу врши Локални Омбудсман. По природи ствари највећи део послова за потребе грађана и правних лица на територији локалне самоуправе је у надлежности општинске управе. На то указују и саме одредбе Закона о локалној самоуправи којим су прописане надлежности општине и њених органа и служби. Зато се у овом извештају управо чини посебан осврт на рад органа управе.

Законом о локалној самоуправи у члану 52. прописано је:

„ Општинска управа:

- 1) припрема нацрте прописа и других аката које доноси скупштина општине, председник општине и општинско веће;
- 2) извршава одлуке и друге акте скупштине општине, председника општине и општинског већа;
- 3) решава у управном поступку у првом степену о правима и дужностима грађана, предузећа, установа и других организација у управним стварима из надлежности општине;
- 4) обавља послове управног надзора над извршавањем прописа и других општих аката скупштине општине;
- 5) извршава законе и друге прописе чије је извршавање поверено општини;
- 6) обавља стручне и административно-техничке послове за потребе рада скупштине општине, председника општине и општинског већа.“

Из цитираних одредби Закона недвосмислено је да значајан део послова општинске управе заузима припрема нацрта, прописа и других аката које доноси скупштина општине, председник општине и општинско веће. То је уосталом и најтежи део посла од чијег квалитетног извршења зависи и остваривање појединачних и колективних права и доступност права свима под једнаким условима. Управо у овој области општинска управа не показује задовољавајуће резултате. Без намере и потребе да укажемо на све пропусте желимо само, примера ради, да укажемо на оне најочигледније. Честа промена законских прописа условљава и измену и усаглашавање општих аката јединице локалне самоуправе са истим.

Често се не поштују рокови у којима је неопходно извршити то усаглашавање. Без икаквог прилагођавања преузимају се готови модели аката, најчешће сачињени од стране СКГО. Наравно да исти модели могу бити од помоћи, али никако не смеју бити коришћени као готови акти без икаквог прилагођавања потребама јединица локалне самоуправе . Да се управо ради о пуком преписивању најбоље указују скоро донети акти Скупштине општине Прибој чије нацрте је управо преузела Општинска управа Прибој. Тако је поступљено у случају доношења Одлуке о утврђивању урбанистичких зона обавезног инвестиционог одржавања и унапређења својстава зграде, Одлуке о бесповратном финансирању активности на инвестиционом одржавању и унапређењу својстава зграда, поступку доделе средстава, проценту учешћа и условима под којим општина Прибој учествује у финансирању активности одржавања. Предметне одлуке јесу преписани модели истих које је израдила СКГО, али исте на уопштенији начин, чак и од закона, дефинишу ову област, без јасних критеријума, остављајући при том простор и за коруптивно деловање.

Оно што нарочито забрињава јесте непоштовање уставних одредаба од стране органа јединица локалне самоуправе.

Наиме, у члану 196. став 4 Устава Републике Србије прописано је:

„Закони и други општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања и могу да ступе на снагу раније само ако за то постоје нарочито оправдани разлози, утврђени приликом њиховог доношења.“

Основано се поставља питање како је Одлуком о накнадама за коришћење јавних површина за територију општине Прибој („Сл.лист општине Прибој“, бр.8/2018), у члану 11. прописано:

„Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу општине Прибој“, а примењује се од 01.јануара 2019.године“, а да за то нису дати разлози приликом доношења исте. Ово све указује на потребу постојања много веће озбиљности и поседовања знања када је у питању припрема нацрта појединачних и општих аката, зашта је надлежна општинска управа.

У раду појединих одељења у оквиру Општинске управе такође су присутни одређени пропусти. Несналажење, са једне стране, може бити тумачено честом променом прописа, као и стално преношење нових надлежности јединица локалне самоуправе. Међутим, оцена је да, са друге стране, постоји и недовољна заинтересованост одређених извршилаца за уредно и квалитетно обављање послова, што се често толерише од стране надређених. Тако, примера ради, у локалној пореској администрацији (Служба за локалну пореску администрацију), израда решења о задужењима и њихово достављање врше се у другом, а неретко и трећем кварталу текуће године. И даље је присутан проблем код обухвата пореских обвезника, иако је у два наврата локална самоуправа тај проблем покушала да отклони ангажовањем тимова за рад на терену. Или ти тимови нису одрадили свој део посла или локална пореска администрација предложене промене није евидентирала, али је стање остало непромењено. И даље знатан део пореских обвезника није уведен у пореску евиденцију или су подаци о истим произвољни. Локална пореска администрација не примењује доследно Закон о пореском поступку у пореској администрацији. Као пример непоштовања одредби Закона о пореском поступку и пореској администрацији може се навести пропуштање локалне пореске администрације да поступи по одредби члана 114ж, што за последицу има приказивање у буџету великих ненаплаћених потраживања по основу неизмирених обавеза, са једне стране, и непоштовање једне императивне норме закона, са друге стране. Све ово утиче на убирање буџетских прихода, а са друге стране изазива и дискриминацију појединих пореских обвезника.

Квалитет рада општинске управе грађани најчешће цене кроз рад инспекцијских служби. Притужбе на њихов рад су доста заступљене и најчешће су неосноване. Међутим, одређеним бројем притужби се јасно указује на неквалитетан рад појединих инспекцијских служби и одсуство правовременог предузимања мера из њихове надлежности. Тако, код бесправне градње радње се предузимају у поодмаклој фази

градње и најчешће не по службеној дужности. На тај начин се поступак компликује, а странкама и јединици локалне самоуправе наноси штета.

У овом извештају желим да учиним посебан осврт на рад матичне службе. Ова материја је уређена Законом о матичним књигама („Сл.гласник РС“, бр.20/09,145/14 и 47/18), као и низом подзаконских аката донетих на основу Закона о матичним књигама од којих посебно указујем на Упутство о вођењу матичних књига и обрасцима матичних књига. Током 2018.године Локални Омбудсман је примио више анонимних пријава у којима су изнете притужбе на рад матичне службе, а скоро све се односе на неједнак третман странака. Наиме, указује се да од пуке воље запослених у општинској управи, начелника општинске управе или њима претпостављених зависи да ли ће се чин венчања обавити у радне дане или нерадне дане, у радно време општинске управе или по истеку радног времена, односно да ли ће се чин венчања обавити у просторијама

општинске управе или ван просторија општинске управе. Чланом 299. Породичног закона („Сл.гласник РС“, бр.18/05, 72/11, 101/09 и 18/11) прописано је:

„1) Брак се склапа јавно, на свечан начин, у просторији посебно предвиђеној за ту намену.

2) Просторија предвиђена за склапање брака мора бити пригодно уређена и у њој мора бити истакнута застава Републике Србије, а матичар преко груди мора носити ленту у бојама заставе Републике Србије.

3) Матичар може, изузетно, дозволити да се брак склопи и на другом месту, ако за то постоје нарочито оправдани разлози, ако се обезбеде услови у погледу свечаног изгледа просторије и ако се тиме не вређа достојанство чина склапања брака.“

Из цитираних одредби Закона се јасно намеће закључак да матичари, ни било ко у општинској управи, односно локалној самоуправи, нема дискреционо право да одлучује кад и у којим случајевима ће дозволити закључење брака ван просторија за то намењених, већ је дужан изричито да се придржава одредби члана 299. Закона и своју одлуку заснује на јасно датим разлозима који не смеју имати елементе дискриминације, погодовања или вређања достојанства чина склапања брака. Образложење начелника општинске управе и матичара да у Породичном закону и подзаконским актима није јасно дефинисано шта подразумева „термин“, како каже начелник, нарочито оправдани разлози за склапање брака ван просторија општинске управе, повезујући то истовремено са дужношћу службеника да странци омогући да што лакше оствари своја права и правне интересе, управо указују на потпуну самовољу и дрскост оних који по овом питању одлучују. Занимљиво би било знати шта је онда надлежни орган навео као одлучујућу чињеницу у случајевима кад су захтеви странака за закључење брака ван просторија Општинске управе одбијени. Наравно, таквих случајева је било. Чудо се у овом случају нису присетили начела законитости и предвидивости. Овим питањем ће се посебно бавити Локални Омбудсман током 2019.године са искључивим циљем да се

спрече све евентуалне неправилности у овој области. Из до сада прикупљених информација, стекли су се услови за покретање поступка против Општинске управе Прибој.

Квалитет пружања комуналних услуга је често дискутабилан и узрокован је потпуним одсуством контроле квалитета вршења комуналних услуга. На овај начин се ствара огромна штета буџету општине пошто је немогуће у одговарајућем судском поступку покренутом по захтеву корисника услуге или оштећеног лица, доказати да је предметна услуга уопште извршена, односно квалитетно извршена. Неретко органи који поступају по захтевима странака констатују, на основу достављених доказа и расположиве документације, да контролу рада над једним јавним предузећем врши друго јавно предузеће. Таква овлашћења оснивач није могао дати ни општим ни појединачним актима, а да ли је то у пракси заиста присутно непознато је. Оснивач са своје стране јесте пропустио да прецизно уреди ову материју тако што је оснивачким

актима дао у надлежност исту делатност већем броју субјеката чији је оснивач. На овај начин створен је сукоб између тих субјеката који утиче на квалитет вршења услуге и замагљује одговорност и једних и других. То је нарочито изражено код обављања делатности од стране ЈКП „Услуга“ Прибој и Јавног предузећа за уређење грађевинског земљишта Прибој. Знатан део комуналних услуга које су Одлуком о оснивању ЈКП „Услуга“ Прибој дата у надлежност ЈКП „Услуга“ преузима-обавља Јавно предузеће за уређење грађевинског земљишта Прибој. Исто се у домаћем саобраћају представља као правни следбеник ЈП Дирекције за изградњу Прибоја, иако то из оснивачког акта, односно акта о усаглашавању пословања ЈП Дирекција за изградњу града, не произилази. Уосталом, зар бар незванично општина није преузела све обавезе које је ЈП Дирекција за изградњу Прибоја имала до дана доношења акта о усаглашавању. Посебно указујем на чињеницу да је Општинско веће општине Прибој од 29.01.2018.године донело препоруку којом је указано на потребу покретања поступка припајања Јавног предузећа за уређење грађевинског земљишта Прибој Јавном комуналном предузећу „Услуга“, са циљем унапређења обављања комуналних делатности. Предметним актом указано је на одредбе Закона о буџетском систему према којима је престао статус јавних предузећа као индиректних корисника и произашла потреба за њиховим реорганизовањем. Истим актом је указано и на одређене слабости у пословању Јавног предузећа за уређење грађевинског земљишта Прибој.

Посебан проблем раду нових јавних предузећа представљају, поред преплитања делатности, и нерешени имовинско-правни односи, односно недефинисан статус грађевинског земљишта, непостојање поузданих исправа, односно аката, којима су дефинисане јавне површине, зелене површине, земљиште у општој употреби и тако даље. То се односи и на путну инфраструктуру, нарочито кад су у питању некатегорисани путеви. Све изнето, скоро у целости, односи се и на ЈП „Топлана“ Прибој.

Локални Омбудсман, у складу са Одлуком о Локалном Омбудсману, контролише и рад Општинског правобранилаштва. До тренутка подношења овог извештаја Локални Омбудсман, с обзиром да још није поднет извештај Општинског правобранилаштва, није имао потпуни увид у рад Општинског правобранилаштва. Општинско правобранилаштво, у складу са актима јединице локалне самоуправе, врши послове правне заштите имовинских права и интереса општине Прибој. Поред правне заштите имовинских права и интереса општине, Општинско правобранилаштво може давати мишљења о ваљаности свих општих појединачних аката које доносе органи и организације општине. У досадашњем раду Општинско правобранилаштво није издавало мишљења о правној ваљаности одређених општих и појединачних правних аката, иако је оцена да је било потребе за тим. Оцена је, такође, да се превентивним радом могло спречити вођење низа судских поступака и на тај начин избећи додатни трошкови. Оно преко чега се тешко може прећи, а што је видљиво из извештаја о раду Општинског правобранилаштва за 2017.годину, Општински правобранилац је у

судском поступку признао више стотина тужбених захтева у правним стварима у којима су сви могли бити оспорени. С обзиром да се ради о 2017.години, Локални Омбудсман се у овом извештају даље неће бавити тим питањем. Интереси органа општине су често супротстављени, па самим тим не постиже се циљ уколико се у судском поступку неретко приговара само недостатку пасивне легитимације, имајући у виду чињеницу да у крајњем исходишту терет пада на буџет општине.

Као што је на почетку овог извештаја истакнуто, Локални Омбудсман је овлашћен да контролише и законитост, правилност и ефикасност рада органа управе и других органа и служби, односно правних лица са јавним овлашћењима основаним од стране општине. Зато овај извештај и садржи осврт управо на рад оних субјеката чију законитост рада Локални Омбудсман контролише. Оцена њиховог рада би била непотпуна ако би се запоставиле друге околности које битно утичу на квалитет извршавања послова. Поред јако изражене чињенице да генерално у Републици Србији је доста честа промена правних прописа и да та чињеница знатно утиче на квалитет вршења послова, велики утицај је одиграо и Закон о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Циљ Закона је рационализација запослених у јавном сектору и она је делом дала резултате, али само у срединама у којима су се закон и подзаконски акти доследно поштовали. Оцена је да Општинска управа Прибој, у тренутку доношења закона, није била претерано погођена истим. Такође, је оцена, да се у последње време Закон о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору не поштује, односно да је присутно запошљавање противно одредбама истог. Ово је нарочито изражено кад је у питању запошљавање на одређено време, односно ангажовање по другим основама. Локални Омбудсман се овим питањем бави само са аспекта законитости рада органа над чијим радом врши контролу.

На крају, још једном указујем на чињеницу да извештај Локалног Омбудсмана за 2018.годину се, уствари, односи само за период 01.08.-31.12.2018.године. Без обзира

што је Локални Омбудсман институција која је у општини Прибој установљена 2018.године, закључак је да већина субјеката над чијим радом контролу законитости рада врши Локални Омбудсман, одбија сарадњу или боље речено не придају никакву важност сарадњи са Локалним Омбудсманом. На то најбоље указују одговори пристигли из Општинске управе у којима се скривају праве информације и износе непроверене или нетачне чињенице. На све такве случајеве током 2019.године биће јавно указано.

ЛОКАЛНИ ОМБУДСМАН

Чавић Миомир дипл. правник
